

Учредително Събрание.

ГЛАВА I

Франция прѣди 1789 година и прѣдвѣстницитѣ на революцията.

Царуването на Людовика XIV, слѣдъ като озари Франция съ скъпо платено великолѣпие, имà злочестината да се завърши посрѣдъ военни несполуки и дипломатически унижения. То остави страната обезлюдена, умаломощена, избѣдняла, съ испадналъ частенъ и общественъ кредитъ; земята бѣ необработена, къщята срутени и населението разбунтувано по причина на гладътъ. Самия кралъ, толкова злочестъ въ семейството си, колкото и въ управлението, бѣ очевидеца какъ смъртта грабна отпрѣдъ му въ разстояние по малко отъ една година три поколения; скиптрътъ му, който тѣй отдавно тѣжеше върху плещитѣ на френския народъ, испадна въ ржцѣтѣ на едно петилѣтне дѣте, на което бѣ по прилично да се дадеше една залъгалка.

На това несъвършеннолѣтне дѣте трѣбваше опекунъ: за такъвъ избраха Филипа, херцога Орлеански. Дойде регентство! Въ френския языкъ тая дума е придобила едно срамотно значение. Регентството довърши обирътъ на страната, като се мжчаше да въздигне общественното благосъстояние чрѣзъ финансови ухитрavanja и съ ажиотажни извърти. Дипломатията се обърна на интриганство, величественното поклонение на женитѣ отъ Людовикъ XIV отстѣпи мѣсто на безсрамния раз-